

[Stensballe.]

Lørdag vil være i Besiddelse af Arbejdsdirektørens foreløbige Beretning angaaende Kassernes Forhold indtil 31. Marts 1936, finder jeg det naturligt, at Lovforslaget behandles videre i et Udvalg. Det er da ogsaa min Hensigt ved denne Forhandlings Tilendebringelse at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg. Vi har ikke noget imod, at det bliver et hurtigt arbejdende Udvalg, vi vil ikke forhale Sagen. Regeringspartierne har jo Flertallet og dermed ogsaa Ansvaret. Men vi maa ønske, at Udvalget faar de Oplysninger, der kan skaffes til Veje, og maaske kan de allerede skaffes til Veje inden Lørdag, hvis den højtærede Minister vil stille sig velvilligt dertil.

Unmack: Naar jeg skal tale om det Lovforslag, der her foreligger for os, kunde jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre sige, at jeg kunde henholde mig til, hvad jeg sagde i Fjor. Det, jeg sagde i Fjor, var, at vort Parti fandt det fuldstændig meningsløst og formaalsløst at foretage Ændringer i Arbejdsløshedsforsikringsloven stykkevis, saadan som den ærede Socialminister er kommet ind paa at gøre det. Jeg sagde det meget bestemt, og jeg forstaar egentlig ikke, hvorfor den højtærede Socialminister absolut ikke har kunnet taget Hensyn dertil. Den højtærede Socialminister kom ret hurtigt i sin nye Virksomhed som Minister med Udtalelser om, at han ønskede en samlet Ændring af Arbejdsløshedsloven. Derfor var det saa naturligt for os, da den ærede Socialminister kom først med eet Forslag til en mindre Ændring og senere atter med et Forslag til en mindre Ændring, at svare, at det kunde vi ikke gaa med til. Ministeren tvang paa en Maade Venstre og de Konservative i Udvalget til at lade det første Forslag komme herved i Salen til Afgørelse i Fjor Efteraar. For det andets Vedkommende lod vi os ikke overtale til det, det blev henlagt. Ministeren havde hele Tiden, medens Udvalget sad, fra Uge til Uge, kan jeg godt sige, udtalt, at nu mente han snart at kunne forelægge det samlede Forslag. Det undrede mig derfor, at vi, da Rigsdagen igen kom ind og vi begyndte paa denne Samling, ikke hørte noget fra Ministeren om det bebudede Forslag. Nu var der gaaet 13 Maanedes, siden Ministeren bebudede en samlet Ændring af denne Lov, og man skulde derfor tro, at der havde været tilstrækkelig Tid for den ærede Minister, som har alt, hvad der hører til til Udarbejdelsen af et Forslag,

og som har hele det Apparat, vi andre ikke er i Besiddelse af, til Fremskaffelse af de Oplysninger, som kunde ønskes. Naar Ministeren saa alligevel kommer med Ændringsforslag stykkevis, kan jeg ikke se andet, end at det er af agitatoriske Grunde; det har gjort mig lidt fortrydelig, jeg havde ikke ventet det af den ærede Socialminister.

Ministeren udtalte ved Fremsettelsen, hvis jeg ikke hørte forkert, at han mente i nær Fremtid at kunne forelægge Forslag til en samlet Ændring af Arbejdsløshedsforsikringsloven. Vi siger under Henvisning hertil det samme som i Fjor: Vi ønsker ikke at være med til, hvad her foreslaas. Vi vil ikke, som jeg ogsaa sagde i Fjor, binde os til noget, naar der er bebudet Forslag til en samlet Ændring af Loven. Hvis vi gik ind paa det, der nu foreslaas, var vi bundet, hvilket ogsaa fremgaar af, hvad der staar i selve Lovforslaget. Vi vil gaa med til en Forhandling om en samlet Ændring af Arbejdsløshedsloven, og vi vil selvfølgelig tilsige vor Deltagelse i Arbejdet i det bebudede Udvalg. Maaske kan der komme noget frem, som kan faa os til at skifte Syn; der kan maaske gøres en lille Ting i Øjeblikket, som ikke binder os med Hensyn til den store Ændring af Loven. Det vil vise sig i Udvalget. Jeg vil derfor ikke i Dag komme nærmere ind paa dette Lovforslags Enkeltheder — dem har for øvrigt det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne, været inde paa.

Hvad angaar Arbejdsløsheds-kassernes Formue, kan det være meget rigtigt, at denne Formue gerne skulde være større, end den er nu, de 80 Mill. Kr., men man kan dog ikke forlange, at det skal ske paa et Øjeblik. Naar de kan forøge deres Formue med en lille Snes Millioner om Aaret, synes jeg egentlig ikke, man kan vente meget mere. Selvfølgelig maa denne Formue være angribelig, hvis Arbejdsløsheden er saa stor, at man maa udbetale forlænget Understøttelse fra Arbejdsløshedsforsikringen, men det har jo vist sig, at man trods de Dispensationer, som er foretaget hvert Aar, har kunnet forøge Formuen.

Som sagt, jeg tilsiger mit Partis Vilighed til at deltage i Arbejdet i det bebudede Udvalg, og mit Parti skal heller ikke lægge Hindringer i Vejen for en forholdsvis hurtig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister velvillig Støtte til dette Lovforslags hurtige Behandling her i Tinget. Et saadant